

זלמן שושי מול הראי בביתו בשביל להיות זונה דרוש חום. וזה בא דרך גבר?

האמת, פה, במדמנתי, אני מרגיש כך. כשאני נוסע לאירופה, איך שאני נוחת, אני מרגיש את עצמי חופשי כבן בית, כאילו שגולדתי ישר לירי החרות של אירופה. שם לא מסתכלים, לא מעניין אותם, זה דבר יומיומי. פה אני סמל ודגל ואין על מה להיאחז. אני מחפש על מה להיאחז.

● **משום שאתה לבד?**

כי כולם פוחדים לצאת מהמחלת. אנשים בעלי אישיות מפחדים לאבד את המישרה שלהם.

● **אולי אתה מרתיע אותם?**

הם רוצים מאוד, אבל לא יכולים. אחרת לא היו מדברים איתי בלילה. רצים לקראתי, מאוד מסמך פטים אותי — עורכדיין, רופאים, שופטים, פסיכולוגים, אדריכלים, קציני צבא הסוויים שמכירים אותי ואני אותם, שנפגשים במועדונים הסוויים.

● **שם אתה מרגיש נוח?**

כן.

● **יש חברים שבאים אליך הביתה?**

לא מקבל אף אחד. אין לי אמונה ולא פותח דלת. הביתה לא מכניס זכוב.

● **ממה אתה פוחד?**

לא מכניס חברים.

● **אתה הולך לאנשים אחרים הביתה?**

גם לא.

● **זה לא מפריע לך?**

התרגלתי.

● **זה דבר לא רצוי.**

הרבה דברים לא רצויים, אבל מגלגלים את החיים בעולם הזה. חיים בדמימפתח. העולם הבא זה הטאבו.

ישיבה קטנה עם שולחן ושתי כורסות. הרבה מנורות קטנות שמפוצות אור רך, שולחן טואלט בהיר ומעליו מראה. הכל נקי ומסודר, כל פריט במקום. אין חפצים מיותרים. בזמן השיחה הוא היה לבוש במיכנסיים הדוקים ומגפיים לבנים עד הברך. ציפורניו עשויות בקפידה. הוא התאפר במיוחד לקראת הראיון. האיפור נשטף במהלך השיחה בדמעות כשדיבר על אמא. אחר כך, לכבוד הצילומים, הוא ניגש לחדר האמבטיה ותיקן את האיפור שנמרח.

● **היום אתה מאושר?**

במה שיש. עם הבית, עם הצעירים על הקיר,

● **איזה מין גברים?**

כולם מארוקאים. פעם השתתתי לבחורה את הפנים, כי היא לקחה לי את הגזול שלי. גם הגברים האלה באו מבית הרוס. הם היו הבעלים ואני הייתי האשה.

● **זה לא נראה לך מוזר?**

אני בסך הכל יודע היום לאן אני שייך.

● **לאן?**

לחוג ההומוסקסואלים ולקוקסינלים. אבל לעבור שינויי מין וניתוחי מין זה שליילי.

● **היית רוצה להיות בחורה?**

להיוולד בחורה. אבל היום — שליילי. כל השיפוצים וייסורי הנפש וההון עתק — מאות

● **זה מצא חן בעיניך?**

קיבלתי חום, חשבתי שזה חלק מהחיים.

● **סיפרת להורים?**

לא היה מגי. הם לא היו. קיבלתי כספים מההורים, אבל לא חום.

● **זה הסירוש שאתה נותן היום לדברים. אך זה מה שהבנת אז?**

אמא היתה מחפשת אותי בכל פורים לילדה עם זהב ועקבים, ואבא היה מכסה אותי שלא אלבש בגדים כאלה. היתה מילחמה, אבל לא היה לו זמן לתת לי חום.

● **אתה כועס עליו?**

היום אין שום סיבה לכעוס עליו, יש סיבה להבין שכל אבא רוצה שיהיה גבר בבית, ולהל' ביש שימלה זה מהמם אותו. היה מכה אותי. הכעס היחיד הוא שראיתי בבית דברים לא יפים. היא היה מכה את אמא לירי, מקלל אותה, עושה דברים מגעילים ומחרידים לירי ילד — להשפיל, לקלל, סטירות — והיא היתה צועקת ונוכרת בגטו.

„אני מצפה שעל הקבר שלי יהיה חרוט שלא אני עשיתי לי את כל החיים האלה, שכה שוכב אדם טוב עם לב יהודי, שרצה את הגורל בצורה אחרת, שהוא לא רע כמו שחשבו, סך הכל אני טוב, אבל השביל זה השביל של האלוהים”

● **הם עברו את השואה?**

אמא עברה, והמילים האלה שהיתה אומרת לו פגעו בי, וזה היה דבר יומיומי. היה מצב לא טוב, הוא התבייש מהשכנים והם עברו לנווה שאנן. שם הוצאתי מהבית על-ידי צו של שופט-נוער, בטיעון שהבית הרוס, שיש נזק חמור לילד.

● **היית עבריין?**

הייתי קשה במין, ניתן לפיתוי מהיר.

● **רק גברים?**

רק גברים.

● **לא אשה?**

נגעלתי ולא חשבתי על זה ולא חתרת לזה. קיבלתי חום דרך הגברים, חום לא קיבלתי מאבא — נשיקות, מיזמוזים, אני לא אוהב מתנות, אני אוהב ידיים.

● **גם היום?**

היום החום זה הכסף של הקליינט.

● **אתה לא מחפש חום נוסף?**

מאז שאני זונה מיקצועית, היו לי ארבע אהבות, וכולן נגמרו. זה חלק מבית-הספר שלי. בשביל להיות זונה צריך חום, וזה בא דרך גבר.

● **היה לך סרסור?**

רק אהבות. היום הסרסור שלי זה בנק-לאומי.

המנורות, עם שתי הבלטאות שלי, הטלפון, כוס התה, המזוה ועם עצמי.

נגיד הדיפך — שיקרתי ואני לא מאושר. אם אתאבד, אעניש את אלוהים ואת החיים היפים שנתן לי ואת כל המילים היפות האלה, אני אקטע את זה ואתאבד, הם, העולם, האנשים, האוויר, החמצן, יפסיק ללכת? האם הכל יעמוד על מקומו רום? לא. הכל ימשיך ללכת הלאה, הכל ימשיך לרוץ, ויכל יילך הלאה. שום עץ לא יפסיק לצמוח. רק זלמן שושי יפסיק לצמוח. לכן אני תמיד צריך תיקווה.

● **מה התיקווה?**

המילחמה שלי, הפרופגנדה שלי. אני לוקח דוגמה מפולין — לך ולנסה — חתר ונלחם בציי פורניו בעקשנות בין בתיכלא והחרות שלו. זה לא הולך בקלות והוא נלחם בצפורניו, אבל לא מוותר.

דוגמה שניה — שוחרר מרוסיה אנטולי צ'רנסקי, שעבר ייסורי תופת, נלחם למענו ולמען חבריו.

● **אתה מרגיש דפוק?**

אלפי שקלים ועשרות אלפי דולארים — כל המעכר מוכר לנקבה, זה ייסורי תופת איומים.

● **שקלת פעם את העניין הזה?**

עשיתי מחקר בארץ ובאירופה, לשם אני נוסע שלוש פעמים בשנה. ראיתי ושקלתי והקרתתי והגעתי למסקנה: אין להילחם בטבע, אלוהים ברא את האשה ואת הגבר, שכה את המין השלישי, אבל הוא מעלינו ואנחנו מתחתיו. אין להילחם בטבע. תמיד יהיה לי קומפלקס וריגשי נחיתות, תמיד ארגיש לא נוח בין רצון לחיות ובין רצון להתאבדות. הניתוח לא עושה את נפשי האדם מאושרת.

■ ■ ■

זלמן שושי גר בדירה קטנה וצנועה. את קירות החדר היחיד קצת קשה לראות, מכיוון שהם מכוסים בתמונות ובחפצים תלויים. תמונות-נוף, ציורים פסטוראליים בצבעים חזקים, שטיחי-קיר, צלחות מצוי-יורות והרבה פרחים בכל מקום. בניית החדר יש מיטה זוגית ללא כיסוי, פינת

● **מה היית רוצה לשנות?**

הייתי רוצה להיוולד זכר גבר כי באשה כבר התנסיתי.

● **לא מוצא חן בעיניך להיות אשה?**

עכשיו אני אשה. איך שמתחיל הערב, אני אשה. הולך עם פיאח ושימלה ועקבים. כיום אני הומוסקסואל.

● **היית רוצה להיות גבר?**

כזה שלא מודע לתחום ההומוסקסואליות ולא כלום, כמו שמסתכלים עליי היום — כך הייתי רוצה להיות. שאם אני אראה אחד כמו זלמן שושי, שזה ייראה לי מור.

● **שכבת פעם עם אשה?**

מעולם לא. היום לא, כי אני לא לסבי. אני אוהב גוף של גבר — שרירים, ג'לובטיות, ערמור מיות. בעיקר את השרירים. (המשך בעמוד 32)